

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.066 van 27 juni 2001
in de zaak A. 103.435/IX-2834.**

In zake : Franky GILLIS,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 69

tegen :

De Post.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Franky GILLIS op 17 april 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 5 februari 2001 van de Chief Human Resources Officer van De Post waarbij hij als postman wordt afgezet;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 juni 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 juni 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor verzoeker, en van inspecteur-jurist L. VANHOOREN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker was bij De Post in dienst als postman.

1.2. Bij arrest van 29 juni 1999 van het hof van beroep van Gent wordt hij wegens verkrachting van een geestelijk gehandicapte persoon veroordeeld tot een gevangenisstraf van twaalf maanden en een ontzetting gedurende vijf jaar uit de rechten genoemd in artikel 31, 1°, 3°, 4° en 5°, van het Strafwetboek, zijnde onder meer het recht om openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen. Voor beide straffen wordt uitstel van tenuitvoerlegging verleend gedurende een termijn van vijf jaar onder de verplichting van de naleving van een aantal probatievoorwaarden.

1.3. Begin juli 1999 ontvangt de verwerende partij een anonieme brief met in bijlage een krantenknipsel waarin wordt bericht over de veroordeling die verzoeker heeft opgelopen. De anonieme briefschrijver schrijft onder meer :

"Het is de hoogste tijd dat hij (verzoeker) buiten vliegt. De mensen hier te Buggenhout spreken er schande over. En wij willen dit niet meer in onze rangen. Ik hoop dat jullie daar iets aan doen. (...) Hij moet buiten".

Als gevolg van die brief verzoekt de verwerende partij op 6 augustus 1999 aan de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent om een kopie van het arrest van veroordeling dat zij verkrijgt op 12 augustus 1999.

1.4. Er wordt dan een tuchtprocedure opgestart tegen verzoeker die op 30 december 1999 eindigt met de afzetting van verzoeker.

1.5. Verzoeker dient daartegen een beroep tot schorsing en tot nietigverklaring in bij de Raad van State hetwelk leidt tot het arrest nr. 88.032 van 19 juni 2000 waarbij de bestreden beslissing wordt geschorst.

1.6. Bij beslissing van 1 augustus 2000 trekt verzoekers chef haar beslissing van 30 december 1999, waarbij hij werd afgezet, in. Deze beslissing wordt hem op 3 augustus 2000 betekend.

1.7. Op 8 september 2000 wordt de tuchtprocedure opnieuw opgestart. Verzoekers hiërarchische chef stelt opnieuw de afzetting voor. Zij motiveert haar beslissing als volgt :

"Gelet op het feit dat Dhr. Franky GILLIS heeft bekend dat hij op 16 december 1996 te Dendermonde (...) heeft verkracht,

Gelet op het feit dat Dhr. Franky GILLIS daarenboven heeft bekend in de periode van 1 november 1996 tot 28 november 1996 te Dendermonde meermaals op dezelfde persoon met geweld of bedreiging aanranding van de eerbaarheid te hebben gepleegd,

Gelet op het feit dat Dhr. Franky GILLIS voor deze feiten door het Hof van Beroep van Gent op 29 juni 1999 werd veroordeeld tot 12 maanden gevangenisstraf

met probatie-uitstel gedurende vijf jaar, en dit wegens verkrachting en aanranding van een mentaal gehandicapte minderjarige jongen, dat hij tevens voor een duur van vijf jaar werd ontzet uit zijn burgerlijke en politieke rechten, eveneens met probatie-uitstel,

Gelet op het feit dat dit arrest inmiddels kracht van gewijsde heeft verkregen,

Hoewel de strafrechter uitstel van veroordeling heeft verleend om Dhr. GILLIS zijn professionele kansen niet buitenmatig te schaden, is De Post van oordeel dat de feiten waarvoor betrokkene veroordeeld werd algemene verontwaardiging en afkeuring opwekken, dat hierdoor ernstige schade werd berokkend aan de goede naam van De Post en het vertrouwen van de klanten werd beschaamd,

Gelet op het feit dat hierdoor de goede werking van de dienst in gevaar wordt gebracht,

Gelet op het feit dat dit de vertrouwensrelatie tussen De Post en de heer Franky GILLIS ernstig heeft geschaad,

Gelet op het feit dat hierdoor elke professionele samenwerking tussen De Post en de heer Franky GILLIS onmogelijk is geworden,

Gelet op het feit dat De Post er van overtuigd is, in weerwil van het voormeld arrest, dat het behoud van de job in hoofde van de Heer GILLIS helaas als onmogelijk moet worden aangemerkt;

Dat redelijkerwijze niet kan worden aangenomen dat hetzij een andere tuchtmaatregel dan de afzetting, het weze de tuchtschorsing of de terugzetting in graad, hetzij een ordemaatregel zoals de verplaatsing bij ordemaatregel, of een combinatie van beide soorten maatregelen, op een afdoende wijze kan tegemoetkomen aan de verzuchting van het Hof van Beroep;

Dat De Post er immers van overtuigd is dat een verdere samenwerking niet alleen onmogelijk is vanuit het standpunt van de werkgever, maar dat bovendien - en niet in het minst - ook absoluut zal moeten worden vermeden, om redenen die eigen zijn aan de toekomst van de Heer GILLIS zélf, dat betrokkene zijn betrekking behoudt, rekening houdend met de reacties van totale afwijzing die de facto onvermijdelijk zullen zijn wanneer betrokkene zijn tewerkstelling zou behouden;

Dat het volstrekt utopisch is om te verhopen dat het opleggen van een andere (orde- of disciplinaire) maatregel dan de afzetting van aard is om betrokkene in omstandigheden te kunnen tewerkstellen die voor hem weldoend of batig kunnen zijn;

Dat immers niet kan worden vermeden dat, zelfs bij een verplaatsing bij ordemaatregel naar een andere postale regio, quasi onmiddellijk zijn nieuwe collega's onmiddellijk op de hoogte zouden worden

gebracht van de feiten zoals ze zich hebben voorgedaan;

Dat dan ook niet naar redelijkheid kan worden verondersteld dat de reacties van deze collega's van aard zullen zijn dat de Heer GILLIS zich op een normale manier kan ontplooiën in de nog steeds postale werkomgeving, al is die dan niet meer te situeren in het postkantoor van oorsprong;

Dat bijgevolg de kansen op reclassering, zoals werd aangestipt in het model 9, dat door de Heer GILLIS werd opgesteld, ongetwijfeld hoger liggen in een totaal nieuw beroepsmilieu, waar de kansen op een nieuwe start, in tegenstelling met een tewerkstelling in De Post, wél als realistisch kunnen worden aangemerkt;

Wordt beslist, in toepassing van de art.4, 3e al. en 9, 1e al. van D.I.334 houdende de Richtlijn over de Tuchtregeling, genomen in toepassing van Hoofdstuk XII van het Administratief Statuut van de Postambtenaren, geen andere tuchtstraf aan de heer Franky GILLIS op te leggen dan de afzetting zoals voorzien in art. 89 § 1, 4° van het Administratief Statuut van de Postambtenaren".

1.8. Verzoeker wordt gehoord op 15 september 2000 en zegt verwonderd te zijn dat de tuchtprocedure hervat wordt na de beslissing van de Raad van State. Hij herhaalt dat de feiten plaatsvonden buiten de dienst en buiten de gemeente van tewerkstelling en dat er op zijn dienst nooit opmerkingen zijn geweest. Hij vraagt dat het arrest van het hof van beroep zou worden gevolgd. Diezelfde dag wordt hij geschorst in het belang van de dienst.

Verzoekers hiërarchische chef antwoordt op de opmerkingen van verzoeker dat reeds aan verzoekers raadsman is meegedeeld dat de anomalieën die door de Raad van State waren vastgesteld in verband met de eerste tuchtprocedure konden worden rechtgezet en dat bijgevolg een nieuwe procedure kon worden aangevat. Zij stelt verder, zoals zij reeds omstandig in haar motivering heeft vermeld, dat het gegeven dat de feiten zich buiten de dienst hebben voorgedaan niet verhindert dat de afzetting de gepaste straf is en dat het gegeven dat de feiten zich buiten de gemeente van tewerkstelling hebben afgespeeld niet heeft verhindert dat ze gekend

zijn door het personeel van het postkantoor en de bevolking van de gemeente. Tenslotte stelt zij dat zij zich terdege bewust is van zijn probatie-uitstel maar dat zij om de redenen die zij reeds in haar motivering uiteenzette, van mening is dat er tot de afzetting moet worden overgegaan.

1.9. Zij beslist op 17 oktober 2000 de afzetting op te leggen aan verzoeker. Verzoeker tekent er onmiddellijk beroep tegen aan bij de commissie van beroep.

1.10. De commissie van beroep adviseert op 29 november 2000 unaniem om de tuchtsanctie van schorsing voor vijf dagen op te leggen en verzoeker bij ordemaatregel te verplaatsen.

1.11. Dit advies is als volgt gemotiveerd :

"Gelet op de bijzondere aard van de gepleegde feiten die zich buiten De Post hebben afgespeeld maar die geen enkele invloed hadden op de kwaliteit van zijn werk is de Commissie van oordeel dat De Post genoodzaakt is rekening te houden met de termen van het arrest van het Hof van Beroep te Gent dd. 29.06.1999 en de uitspraak van de Raad van State. De Commissie is wel van oordeel dat betrokkene door het plegen van deze zeer ernstige feiten de goede naam van postambtenaar ernstig heeft geschaad. Bij de vorming van haar oordeel heeft de Commissie rekening gehouden met de ruchtbaarheid die hieraan werd gegeven in de pers waarbij de heer GILLIS als postbode werd vermeld. In die optiek adviseert de Commissie, teneinde de straf in overeenstemming te brengen met de vaststellingen t.o.v. de goede naam van postambtenaar, de hoogste tuchtschorsing.

Rekening houdend met de sfeer die er in het postkantoor heerst t.o.v. een verdere tewerkstelling van betrokkene - zie anonieme brief - is de Commissie verder van mening dat om een sereen klimaat in het kantoor te bewaren en de goede werking van de dienst niet te belemmeren een verdere tewerkstelling van beroeper in zijn huidig aanheftingskantoor onmogelijk is. De Commissie acht een verplaatsing naar een andere postentiteit derhalve noodzakelijk."

1.12. Op 5 februari 2001 beslist de Chief Human Resources Officer verzoeker af te zetten met ingang van die datum. Die beslissing is als volgt gemotiveerd :

"Gelet op het feit dat Dhr. Franky GILLIS heeft bekend dat hij op 16 december 1996 te Dendermonde (...) heeft verkracht,

Gelet op het feit dat Dhr. Franky GILLIS daarenboven heeft bekend in de periode van 1 november 1996 tot 28 november 1996 te Dendermonde meermaals op dezelfde persoon met geweld of bedreiging aanranding van de eerbaarheid te hebben gepleegd,

Gelet op het feit dat Dhr. Franky GILLIS voor deze feiten door het Hof van Beroep van Gent op 29 juni 1999 werd veroordeeld tot 12 maanden gevangenisstraf met probatie-uitstel gedurende vijf jaar, en dit wegens verkrachting en aanranding van een mentaal gehandicapte minderjarige jongen, dat hij tevens voor een duur van 5 jaar werd ontzet uit zijn burgerlijke en politieke rechten, eveneens met probatie-uitstel,

Gelet op het feit dat dit arrest inmiddels kracht van gewijsde heeft verkregen,

Gelet op het feit dat deze vergrijpen algemene verontwaardiging en afkeuring opwekken, dat hierdoor zeer ernstige schade werd berokkend aan de goede naam van De Post en het vertrouwen van de klanten werd beschaamd,

Gelet op het feit dat deze vergrijpen tevens aanleiding geven tot reacties van totale afwijzing vanwege zijn collega's en dat hierdoor de goede werking van de dienst in gevaar wordt gebracht,

Gelet op het feit dat veel jonge contractuelen de rangen van De Post komen vervoegen en deze feiten bij hen onzekerheid en wantrouwen teweegbrengen aangezien zij het vak moeten leren van ervaren postmannen zoals betrokkene, die om evidente redenen dan ook een voorbeeldfunctie heeft. Bijgevolg zal dhr. GILLIS nooit meer kunnen rekenen op het nodige respect door deze contractuelen,

Gelet op de ernst van de feiten is de vertrouwensrelatie tussen De Post en de heer Franky GILLIS ernstig geschaad nl. De Post moet kunnen rekenen op een onberispelijk en verantwoordelijk gedrag van haar werknemers. Dergelijke feiten kunnen niet worden getolereerd en het vertrouwen van De Post kan niet meer worden hersteld,

Gelet op het feit dat De Post er van overtuigd is, in weerwil van het voormeld arrest van het Hof van Beroep van Gent, dat het behoud van de job in hoofde van de heer GILLIS als onmogelijk moet worden aangemerkt;

Dat De Post er immers van overtuigd is dat een verdere samenwerking niet alleen onmogelijk is vanuit het standpunt van de werkgever, maar dat bovendien - en niet in het minst - ook absoluut zal moeten worden vermeden, om redenen die eigen zijn aan de toekomst van de heer GILLIS zélf, dat betrokkene zijn betrekking behoudt, rekening houdend met de reacties van totale afwijzing die de facto onvermijdelijk zullen zijn wanneer betrokkene zijn tewerkstelling zou behouden;

Dat redelijkerwijze niet kan worden aangenomen, in tegenstelling tot het advies van de Commissie van Beroep die van mening is dat De Post rekening dient te houden met het arrest van het Hof van Beroep, dat een andere maatregel dan de afzetting nl. de tuchtschorsing gedurende een periode van vijf dagen gepaard gaande met een verplaatsing bij ordemaatregel, op een afdoende manier tegemoet komt aan de verzuchting van bovenvermeld arrest;

Dat het volstrekt utopisch is om te verhoppen dat het opleggen van een andere (orde- of disciplinaire) maatregel dan de afzetting van aard is om betrokkene in omstandigheden te kunnen tewerkstellen die voor hem weldoend of batig kunnen zijn;

Dat immers niet kan worden vermeden dat, zelfs bij een verplaatsing bij ordemaatregel naar een ander postale regio, quasi onmiddellijk zijn nieuwe collega's op de hoogte zouden worden gebracht van de feiten zoals ze zich hebben voorgedaan;

Dat dan ook niet naar redelijkheid kan worden verondersteld dat de reacties van deze collega's van aard zullen zijn dat de heer GILLIS zich op een normale manier kan ontplooien in de nog steeds postale werkomgeving, al is die niet meer te situeren in het postkantoor van oorsprong;

Dat bijgevolg de kansen op reclassering, zoals in de vraag om inlichtingen door de heer GILLIS werd vooropgesteld, ongetwijfeld hoger liggen in een totaal nieuw beroepsmilieu, waar kansen op een nieuwe start, in tegenstelling met een tewerkstelling in De Post, wél als realistisch kunnen worden aangemerkt;

Gelet op al deze feiten is elke professionele samenwerking tussen De Post en de heer Franky GILLIS onmogelijk geworden en wordt beslist dat, in toepassing van art. 4, 3e al. en 9, 1e al. van D.I. 334 houdende de Richtlijn over de Tuchtregeeling, genomen in toepassing van Hoofdstuk XII van het Administratief Statuut van de Postambtenaren, geen andere tuchtstraf dan de afzetting aan de heer Franky GILLIS kan worden opgelegd zoals voorzien in art. 89 § 1,5° van het Administratief Statuut van de Postambtenaren".

1.13. Die beslissing wordt op 16 februari 2001 aan verzoeker betekend;

2. Over de gegrondheid van de vordering.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat met betrekking tot de eerste voorwaarde verzoeker in een eerste middel aanvoert dat de motivering van de bestreden beslissing onvoldoende is in het licht van de voorschriften van de artikelen 22 en 23 van de richtlijn over de tuchtregeling, samengelezen met artikel 118, § 2, van het administratief statuut; dat niet wordt aangegeven waarom de afzetting de enige mogelijke straf was en het niet mogelijk was passende maatregelen zoals overplaatsing naar een ander kantoor te nemen of, anders gezegd, waarom een verdere professionele samenwerking tussen verzoeker en De Post definitief onmogelijk is geworden terwijl volgens de genoemde richtlijn De Post voor feiten uit het privé-leven slechts optreedt uit zorg voor de goede naam van de postambtenaren en de goede werking van de dienst; dat in die gevallen de tussenkomst van De Post er niet op gericht is de straf die door het gerecht is uitgesproken te verzwaren maar wel de belangen van de dienst en de tucht te vrijwaren; dat bij feiten uit het privé-leven de tuchtoverheid pas optreedt indien die feiten openbaar schandaal verwekken; dat de motivering van de bestreden beslissing niet meer is dan een herhaling van de termen van de richtlijn zelf zoals

feiten die de "algemene verontwaardiging en afkeuring opwekken" en de "goede naam" van De Post in het gedrang brengen en stijlformules zoals "de vertrouwensrelatie tussen De Post en verzoeker ernstig is geschaad" zonder dat wordt aangegeven waarom, gelet op de specifieke omstandigheden van de zaak, elke samenwerking onmogelijk is geworden; dat "in acht genomen de bijzondere omstandigheden van de door verzoeker gepleegde feiten" het "al evenmin duidelijk (is) waarom de verdere tewerkstelling van (verzoeker) in een ander aanhechtingskantoor, de jonge contractuelen bij De Post in onzekerheid en wantrouwen zou hebben gestort met name bij het leren van het vak"; dat er ook "geen 'reacties van totale afwijzing' (zijn) vanwege collega's die elke tewerkstelling (...) zouden beletten" en dat "motieven die puur speculatief zijn, zoals 'voorspelde' reacties van collega's van andere aanhechtingskantoren (...), het nooit meer zullen kunnen rekenen op respect vanwege contractuelen (...) evident niet in aanmerking (komen)"; dat dit "ook zo (is) voor die motieven die zeggen verband te houden met het eigen welzijn van verzoeker"; dat tenslotte de verwerende partij bij het motiveren van haar beslissing zich niet te bekommeren heeft om de persoonlijke toekomst van verzoeker en dat minstens zulke motieven niets terzake doen;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota op dit middel antwoordt dat zij in de bestreden beslissing de feiten heeft aangegeven op grond waarvan moest worden besloten dat de noodzakelijke vertrouwensband tussen verzoeker en De Post was verbroken; dat feiten uit het privé-leven wel degelijk tuchtrechtelijk kunnen worden gesanctioneerd als zij een weerslag hebben op de dienst of als zij de waardigheid van het ambt in het gedrang brengen; dat in geval van een gerechtelijke vervolging wegens feiten die zijn gepleegd buiten de dienst, de veroordelingen die betrekking hebben op algemeen bekend wangedrag kunnen leiden tot afzetting;

dat zowel in de pers als in de gemeente als op het werk de daden van verzoeker gekend zijn en in verband gebracht worden met zijn ambt als postbode waardoor het vertrouwen van het publiek in De Post en in haar werknemers ernstig wordt geschaad; dat uit de motivering van de bestreden beslissing "uitvoerig, duidelijk en afdoende" blijkt waarom de verwerende partij gemeend heeft te moeten optreden tegen het gedrag van verzoeker in de privé-sfeer, waarom zij het advies van de commissie van beroep niet volgt en waarom zij kiest voor de zwaarste tuchtstraf terwijl de strafrechter uitstel van veroordeling verleent; dat wat "het speculatief karakter van de motieven" betreft het geen onderstelling is dat de reacties van verzoekers collega's van aard zullen zijn dat hij zich niet meer op een normale manier zal kunnen ontplooien;

2.1.3. Overwegende dat alhoewel in tuchtzaken in beginsel alleen tekortkomingen aan de beroepsverplichtingen als ambtenaar kunnen worden bestraft, gedragingen in het privé-leven uitzonderlijk tuchtrechtelijk kunnen worden gestraft indien zij de waardigheid van het ambt in het gedrang brengen of een weerslag hebben op de dienst; dat de overheid alsdan evenwel een voldoende verantwoording moet geven waaruit de redenen moeten blijken die een afwijking van het beginsel verantwoorden en derhalve waarom die gedragingen en de veroordeling die ervoor werd opgelopen een weerslag kunnen hebben op de waardigheid van het ambt dat door de gestrafte wordt uitgeoefend; dat als bovendien nog wordt afgeweken van het advies van de commissie van beroep ook de redenen hiervoor moeten worden aangegeven; dat ook moet blijken uit de bestreden beslissing waarom de zwaarste straf wordt opgelegd; dat te dezen de bestreden beslissing vaststelt dat de "vergrijpen algemene verontwaardiging en afkeuring opwekken, dat hierdoor zeer ernstige schade werd berekkend aan de goede naam van De Post en het vertrouwen

van de klanten (is) beschaamd", dat zij ook "aanleiding geven tot reacties van totale afwijzing vanwege (verzoekers) collega's en dat hierdoor de goede werking van de dienst in het gevaar wordt gebracht", dat verzoeker niet meer het nodige respect zal kunnen opbrengen bij nieuwe postmannen die geacht worden van hem hun vak te leren, dat de vertrouwensrelatie tussen verzoeker en De Post is verbroken, dat in redelijkheid kan worden aangenomen dat verzoeker binnen De Post zelfs na een overplaatsing naar een ander kantoor zich niet meer op een normale manier zal kunnen ontplooien zodat het voor zijn sociale reclassering beter is dat hij buiten de postale omgeving een nieuwe professionele start poogt te maken; dat hieruit afdoende blijkt waarom de verwerende partij optreedt tegen verzoekers gedragingen die zich in de privé-sfeer situeren terwijl verzoekers veroordeling ook ruime aandacht heeft gekregen in de pers en dat daarin het verband is gelegd met zijn functie als postbode; dat de verwerende partij op het eerste gezicht met die redengeving op afdoende wijze aantoonst dat verzoekers gedragingen ernstige schade hebben berokkend aan haar goede naam zodat die gedragingen in de privé-sfeer haar ook raken en dat zijn aanwezigheid tot ernstige interne problemen kan leiden zodat zij ook een redelijke verantwoording aanreikt omtrent haar niet involgen van het advies van de commissie van beroep, en hiermee derhalve op voldoende wijze de afwijking met het advies van de commissie van beroep en ook met het standpunt van de strafrechter verantwoord wordt; dat zoals hierna zal blijken de zwaarte van de tuchtstraf ook afdoende verantwoord wordt; dat het middel bijgevolg niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel aanvoert dat de opgelegde straf het evenredigheidsbeginsel schendt omdat de eigen regelgeving van De Post meebrengt dat een grote terughoudendheid moet worden in acht genomen voor het

opleggen van tuchtmaatregelen, laat staan voor het opleggen van de zwaarste tuchtstraf, voor feiten die reeds strafrechtelijk zijn bestraft of die behoren tot het privé-leven, terwijl enerzijds er niet valt in te zien hoe het belang van de dienst niet kon worden gevrijwaard door het opleggen van een andere tuchtmaatregel samengaan met een ordemaatregel, en anderzijds de gevolgen van de opgelegde straf voor verzoeker "desastreus" zijn aangezien zij volgens het deskundigenverslag neergelegd in de strafzaak aan verzoeker zijn "laatste levenshouvast" ontnemen terwijl hij tot dan toe een blanco tuchtrechtelijk verleden had;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat enkel een kennelijk onredelijke straf onwettig kan worden bevonden en dat het in casu niet ondenkbaar is en derhalve aannemelijk, dat enige met de uitoefening van het tuchtrecht belaste overheid de straf van de afzetting zou opleggen; dat zij ook verwijst naar de motieven van de bestreden beslissing waarin gesteld is dat de noodzakelijke vertrouwensrelatie tussen De Post en haar ambtenaar op een onherstelbare wijze werd geschonden, dat schade werd berokkend aan de goede naam van De Post en dat het vertrouwen van de klanten werd beschaamd;

2.2.3. Overwegende dat de Raad van State ten aanzien van de aard en de zwaarte van een opgelegde tuchtstraf slechts beschikt over een marginale toetsingsbevoegdheid zodat hij enkel een kennelijk in wanverhouding tot de feiten staande straf onwettig kan bevinden en dat voor het overige de tuchtoverheid op discretionaire wijze oordeelt over de verhouding tussen de tuchtfeiten en de tuchtstraf; dat de Raad van State aldus alleen die tuchtstraffen onwettig kan bevinden die kennelijk buiten verhouding staan tot de feiten waarvoor ze werden opgelegd, dit wil zeggen die straffen die als dermate buiten verhouding staand tot de feiten moeten

worden beschouwd, dat geen enkele in redelijkheid oordelende overheid ze voor die feiten zou opleggen; dat bij het onderzoek van het eerste middel is komen vast te staan dat hoewel gepleegd binnen de privé-sfeer, de gedragingen van verzoeker toch een tuchtoptreden vanwege de verwerende partij rechtvaardigen; dat te dezen de verwerende partij in de bestreden beslissing heeft uiteengezet dat verzoekers gedragingen van aard zijn om ernstige schade te berokkenen aan haar goede naam en de goede werking van de dienst heeft verstoord; dat een tuchtstraf in de gegeven omstandigheden de tuchtoverheid in staat moet stellen om de goede werking van de dienst te verzekeren en om de geschonden naam en faam te herstellen; dat de uitgesproken tuchtstraf niet onredelijk lijkt om die doelstellingen te bereiken; dat dit middel derhalve niet ernstig is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zevenentwintig juni 2000 en een,
door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	wnd. kamervoorzitter, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.